

ଇଡଲି ଚିଲି

- ସାମଗ୍ରୀ:**
- ଇଡଲି ୧୨ ପିସ୍
  - କଞ୍ଚାଲଙ୍କା: ୫-୬ଟା
  - ରସୁଣ: ୨ଟା
  - କ୍ୟାପ୍ସିକମ୍: ୧ ଟା
  - ଭୁର୍ସୁଳା ପତ୍ର: ୧ ଡୋମ୍
  - ଧନିଆ ପତ୍ର: ଅଳ୍ପ
  - ପିଆଜ: ୪-୫ଟା
  - ଚିଲିସବୁ: ସ୍ୱାଦ ଅନୁଯାୟୀ
  - ଟମାଟୋ ସବୁ: ସ୍ୱାଦ ଅନୁଯାୟୀ
  - ସୋଲାସବୁ: ୧-୨ ଟାମଟ
  - ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ: ୧-୨ ଟାମଟ
  - ଲୁଣ: ସ୍ୱାଦ ଅନୁସାରେ
  - ପ୍ରୟୋଗନ ଅନୁଯାୟୀ ତେଲ

ପ୍ରଣାଳୀ:
ପ୍ରଥମେ ଇଡଲିଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ ଆକାରରେ କାଟି ଦିଅନ୍ତୁ । ଗ୍ରାସ୍ୟରେ କଟେଇ ବସାଇ ତେଲଦିଅନ୍ତୁ । ତେଲ ଗରମ ହେଲା ପରେ ସେହି ଇଡଲି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ପକାଇ ହାଲକା ଭାଜନ୍ତୁ । ଏପତସେପତ ଲେଉଟାଇ ବ୍ରାଉନ୍ ରଙ୍ଗ ହୋଇଗଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ କାଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ତା' ପରେ କଟେଇ ବସାଇ ତେଲ ଦିଅନ୍ତୁ । ତେଲ ଗରମ ହୋଇଗଲା ପରେ ପିଆଜ, ରସୁଣ ଓ କଞ୍ଚାଲଙ୍କାକୁ କାଟି ପକାଇ ଭାଜନ୍ତୁ । ତା' ପରେ ସେଥିରେ ଭୁର୍ସୁଳା ପତ୍ରକୁ ପକାଇ ଭାଜନ୍ତୁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଭାଜି ହୋଇଗଲା ପରେ କ୍ୟାପ୍ସିକମ୍ ଧୋଇ ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କାଟି ସେଥିରେ ପକାଇ ଭାଜନ୍ତୁ । କ୍ୟାପ୍ସିକମ୍ ହୋଇଗଲା ପରେ ଟମାଟୋ ସବୁ, ଚିଲିସବୁ, ସୋଲାସବୁ ପକାଇ ଗୋଳାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଭଜା ହୋଇଥିବା ଇଡଲି, ଗୋଲମରିଚ ଗୁଣ୍ଡ, ଧନିଆ ପତ୍ର ପକାଇ ଗୋଳାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଗୋଳେଇ ସାରିଲା ପରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଗରମ ଗରମ ନିଜେ ଖାଇବାକୁ ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ପରଷି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ରତ୍ନସ୍ୟମୟ ମାରିଆନା ଟ୍ରେସ

ସ୍ୱେନର ରାଜା ଚତୁର୍ଥ ଫିଲିପ୍ସ ପଢ଼ା ଥିଲେ ରାଣୀ ମାରିଆନା । ତାଙ୍କର ନାମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ମହାସାଗରୀୟ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜର ନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା ମାରିଆନା ଟ୍ରେସ । ସ୍ପୋର୍ଟ୍ସ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ସ୍ୱେନାୟ ଉପନିବେଶ । ଉତ୍ତର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ମହାସାଗରୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଦ୍ୱୀପଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବା ସୁସ୍ଥ ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ରୂପ । ଏହି ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜର ୨୦୦ କିମି ପୂର୍ବରେ ବିସ୍ତୃତ ବିଶ୍ୱର ଗଭୀରତମ ମହାସାଗରୀୟ ଖାଲ । ୨୫୫୦ କିମି ବାର୍ଦ୍ଧି ଏବଂ ୬୯ କିମି ଚଉଡ଼ା ଏହି ସାମୁଦ୍ରିକ ଖାଲର ନାମକରଣ ହୋଇଛି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜର ନାଁ ଅନୁସାରେ । ଫଳରେ ଗଭୀରତମ ଖାଲ 'ମାରିଆନା ଟ୍ରେସ'ର ପରିଚୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଛି ସ୍ୱେନର ରାଣୀଙ୍କ ନାମ । ସମୁଦ୍ରବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଗଭୀର ଖାଲର ଗଭୀରତମ ଅଂଶର ମାପ ୧୦,୯୮୪ ମିଟର । ମାରିଆନା ଟ୍ରେସର ଗଭୀରତମ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ନାଁ ଦିଆଯାଇଛି ତାଲେଞ୍ଜର ଡିପ୍ । ଏହାର ଗଭୀରତା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯଦି ମାଉଷ ଏକରେଷ୍ଟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଫସ୍ତୁର୍ଭ ଭାବେ ବୁଡ଼ିଯିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚତମ ଶୂନ୍ୟ ଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ବଡ଼ ଏବଂ ଗଭୀର ଏହି

ଗଭୀରତମ ଖାଲ । ମାରିଆନା ଟ୍ରେସର ଶେଷ ସାମାନ୍ୟତା ୧ ଡିଗ୍ରୀରୁ ୪ ଡିଗ୍ରୀ ସେନ୍ଟିଗ୍ରାଡ୍ ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳସ୍ତର ଚାପ ସାଂଘାତିକ ବୃଦ୍ଧିରେ ଖୁବ୍ ତୀବ୍ର । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଉତ୍ତରରେ ଏହି ଚାପର ପରିମାଣ ପ୍ରାୟ ୮ ଚ.ମି. ସମୁଦ୍ର ଗଭୀରତରେ ସାଂଘାତିକ ବାୟୁମଣ୍ଡଳୀୟ ଚାପ ବୃଦ୍ଧିରେ ଏହି ପରିମାଣ ପ୍ରାୟ ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ । ମାରିଆନା ଟ୍ରେସରେ ଗଭୀରତା ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ଜଳସ୍ତର ଚାପ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଉଷ ଏକରେଷ୍ଟ ଶୀର୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟ ପର୍ବତରୋହୀକ ପାଦ ପଡ଼ିଛି । କିନ୍ତୁ ମାରିଆନା ଟ୍ରେସର ଗଭୀର ଖାଲ ମଧ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ କେତେଜଣ ଅଭିଯାତ୍ରୀ । ମାରିଆନା ଟ୍ରେସର ଗଭୀର ଖାଲ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୀବର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳିଛି । ମାରିଆନା ଟ୍ରେସ ଭିତର ଅଂଶ ଫସ୍ତୁର୍ଭ ଅନ୍ଧାର । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଫସ୍ତୁର୍ଭ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରୁ ନଥିବାରୁ ଗଭୀର ଖାଲ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବସତ୍ତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ ।

ସାମାଜିକ ପରିବ୍ୟାପ୍ତି ମସ୍ତିଷ୍କର ଆକାର ସହିତ ସମାନ

ଆପଣ କେବେ କଳନା କରିଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କର ଆକାର କେତେ ହୋଇଥିବ କିମ୍ବା ଏହା ଭିତରେ ତେତେ ତାଟା ଷ୍ଟୋର ହୋଇ ରହିପାରିବ । ଆପଣ ବୋଧେ ଏହା ଜାଣି ନଥିବେ ଯେ ଜଣକ ମସ୍ତିଷ୍କର ଆକାର ତାହାର ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ଓ ପରିବ୍ୟାପ୍ତି ସହିତ ସମାନ । ସିଏ ଯେତେ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କରେ ବନ୍ଧା, ତାହାର ମସ୍ତିଷ୍କ ସେତେ ଉନ୍ନତ ବା ଆକାର ଅନୁସାରେ ସେତେ ବଡ଼ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ସେମାନଙ୍କର ଆକାର ସେତେ ଅଧିକ । କାରଣ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦ୍ୱାରା ମସ୍ତିଷ୍କ ଉନ୍ନତ ହେବା ସହିତ ସେତେ ପରିସର୍କ ବି ହୋଇ ପାରିବ ।

ଗୁରୁ-ତେଲ ଆପ୍

ଶାଶୁ ବୋହୂଙ୍କ ଯୋଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ସମସ୍ତେ ନକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଖାଦ୍ୟରୁ ଧାର୍ମିକତା ଏକ ଶାଶୁ ବୋହୂ ଯୋଡ଼ି ଏବେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଗୁରୁ-ତେଲ ଆପ୍, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ କୋରଦାବର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି । ଧାର୍ମିକତା ଯୋଗୁ ନିବାସୀ ୭୦ ବର୍ଷୀୟା ମନୋରମା ଦିବି ଓ ୩୨ ବର୍ଷୀୟା ଶ୍ୱାତୀ କୁମାର ମିଳିତଭାବେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଗୁରୁ-ତେଲ ଆପ୍ । ଏହି ଆପ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ । ଉଭୟ ଏହି ଆପ୍ରେ ରେଜିଷ୍ଟର କରି ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ଅନୁଲାଇଭ୍ କ୍ଲବ୍ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷାଠାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉତ୍ତ୍ରିୟତା, ସୁସ୍ୱିସ୍ତ, ଗୀତ, ସଙ୍ଗୀତ, ଗୋଟ ଆର୍ଟ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଶିକ୍ଷକ ସହକରେ ମିଳି ଯାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଆପ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଏବେ

ବହୁ ଲୋକ ନିୟୁତ ପାଇ ରୋଜଗାର କରିପାରୁଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଛାତ୍ର ଏହି ଆପ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଠ ପଢ଼ିବାର ବି ସୁଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀନର ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବହୁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ସହ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଗୁରୁମାନେ ବି ରୋଜଗାର ହୋଇଛନ୍ତି । ଏ କଥାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ ମନୋରମା ଏବଂ ଶ୍ୱାତୀ ପ୍ରଥମେ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଉଭୟ ଏକ ଆପ୍ ତିଆରି କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଯେ ଷ୍ଟୋରରେ ଏହି ଗୁରୁ-ତେଲ ଆପ୍ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି । ତାହାମାନଙ୍କୁ କରିବା ପରେ ଏଥିରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହା ପରେ ଆପ୍ରେ ବିକଳ ଅନୁସାରେ ଚୟନ କରିବା ପରେ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ମିଳିପାରିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀନର ସମୟରେ ଏହି ଆପ୍ ଏବେ ଏତେ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେଲାଣି ଯେ ଏଥିପାଇଁ ଟି ଶାଶୁ ବୋହୂଙ୍କ ଯୋଡ଼ିକୁ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ।

ମସଲା ର ସତ୍ତ

ବର୍ଷାଦିନେ ମସଲା ବେଶିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁନି କି । ଏହା ଗେଟା ଗେଟା ହୋଇଯାଏ । ତିକ୍ତା କାହିଁକି ? କିଭଳି ବର୍ଷାଦିନେ ମସଲାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ।

- > ବର୍ଷାଦିନେ ଯେତେସମୟ ମସଲାକୁ ଶୁଖିଲା ସ୍ଥାନରେ ରଖନ୍ତୁ । କାରଣ ବର୍ଷାଦିନେ ମସଲାରେ ଜଳାୟତନ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଖରାପ ହୋଇ ଗେଟାଗେଟା ହୋଇଯାଏ । ଫିମ୍ପି ମାରିବା ସହ ଏଥିରେ ପୋକ ଲାଗିଯାଏ ।
- > ଖରା ପଡ଼ୁଥିବା ଜାଗାରେ କି ବେଶି ଉଷ୍ମ ଥିବା ଜାଗାରେ ମସଲାକୁ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ସାଧାରଣତଃ ମସଲାକୁ ଶୁଖିଲା ରଖିବା ଭାବି ଏହାକୁ ବେଶି ଆଲୁଅ ପଡ଼ୁଥିବା ଜାଗାରେ ରଖିବେ ଯଥା । ଯାହାକି ମସଲାକୁ ଆହୁରି ଖରାପ କରିଦିଏ ।

- > ଫ୍ରିଜରେ ଆମେ ଯାହାକି ରଖିଲେ ଏହା ଖରାପ ହୋଇ ନଥାଏ । ଆଉ ଏହାକୁ ଆମେ ବେଶିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ । ଏହାଭାବି ଆମେ ଫ୍ରିଜରେ ମସଲାକୁ ମଧ୍ୟ ରଖିବେ ଯଥା । କିନ୍ତୁ ଫ୍ରିଜରେ ମସଲା ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିଜର ସ୍ୱାଦ ହଜାଇଦିଏ । ଯଦି ଫ୍ରିଜରେ ରଖିବେ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଏକ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଡବାରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖନ୍ତୁ । ଏଭଳି ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଯେ ଯେପରି ଏହା ମଧ୍ୟକୁ ବାୟୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁନଥିବ ।
- > ବର୍ଷାଦିନେ ଯେତେ ସମୟ ଘରେ ଗୋଟା ଏବଂ ଦାନା ଯୁକ୍ତ ମସଲା ରଖନ୍ତୁ । ଦରକାର ସମୟରେ ଏହାକୁ ପେଶି ଗୁଣ୍ଡକରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଏହାଛଡ଼ା ଦାନା ଥିବା ମସଲା ବୋକାଳରେ ମିଳୁଥିବା ପ୍ୟାକେଟ ମସଲାଠାକୁ ବେଶିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଏ ।

ବିଦ୍ୟୁତ ସଞ୍ଚୟକ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଥିବା ହୋଟେଲ

ସହରର ଏକ ପଞ୍ଚତାରକା ହୋଟେଲ ସେରେଟନ୍ ରିସୋର୍ଟସ୍ ପ୍ରତି ମାସର ୨୮ ତାରିଖରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ରାତି ସାଢ଼େ ଆଠଟାକୁ ସାଢ଼େ ନ'ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବହାର ବନ୍ଦ କରି 'ଆର୍ଥ ଆଠ୍ଟାର' ଅଭିଯାନ ପରି ବିଦ୍ୟୁତ ସଞ୍ଚୟକ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସେମାନେ ଆଖାପାଖର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ କାଟବେଳେ ହୋଟେଲରେ ରହିଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଚେରେସ୍ ଉପରେ ନିଃଶ୍ୱଳ୍ପ କ୍ୟାଣ୍ଟେଲର

ଲାଲଟ ଡିନର ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଏ । ସେଠାରେ ଘଣ୍ଟାକ ପାଇଁ ଅତିଥି ମାନେ ମହମବତୀ ଆଲୋକରେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟର ମଜା ଉଠାଇଥାନ୍ତି । ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ ତଥା ବିଦ୍ୟୁତ ବଞ୍ଚାଅ ଅଭିଯାନକୁ 'ଆର୍ଥ ଆଠ୍ଟାର' ବା 'ପୃଥ୍ୱୀ ଘଣ୍ଟା' ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ସିଡ଼ନୀ (ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ) ରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଘଣ୍ଟାକ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବହାର ବନ୍ଦ କରି 'ଆର୍ଥ ଆଠ୍ଟାର' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଭାରତ ସମେତ ୮୭ଟି ଦେଶର ପ୍ରାୟ ୪ ହଜାର ୧୦୦ଟି ସହର ଏହି ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି ।

ମଧୁର ଜଳ ମାଛ ଚାଷ

ପୋଖରୀର ଏକ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ୪୦୦୦ ଅଳ୍ପକିମ୍ବା ଯାଆଁଳ କିମ୍ବା ବର୍ଷିକିଆ ଯାଆଁଳ ଛାଡ଼ନ୍ତୁ । ବୋହି, ଭାକୁର ଓ ମିରକାଳିର ଅନୁପାତ ୪୦:୩୦:୩୦ ରଖନ୍ତୁ । ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ପୁଣା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା, ହାର ଓ ଅନୁପାତ ଜଣାପଡ଼େ । ନିୟମିତ ଜାଆଁଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ବୁଦ୍ଧି ଓ ବଞ୍ଚିବା ହାର ବେଖନ୍ତୁ । ଏହି ସମୟରେ ପୋଖରୀରେ ଜଳ ପରିଚାଳନା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ପାଣିରେ ଅମ୍ଳତା ନ ୭.୫ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ପିଏଚପେପର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଜଳର ଗୁଣ ପାଇଁ ତଳ ମାଟିରେ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତୁ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଜଳା ମାଟି ଓ ପତାଶକ୍ତୀ ପଦାର୍ଥ କାଢ଼ିଦିଅନ୍ତୁ । ଦୂନ ପକାନ୍ତୁ । ରୋଗ ନିରାକରଣ

ଅନଳାଇନରେ ମିଳିବ ତରଳ ନଥିବା ଆରସକ୍ରିମ । ଗୋଟିକ ପ୍ରତି ମୂଲ୍ୟ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଚାରିଶହ ଟଙ୍କା ଭିତରେ ରହିବ । ଏହାର ନାମ 'ଗାଷ୍ଟୋନଟ ଆରସକ୍ରିମ' । ଏହା ମାର୍କିନ ନାଗରିକ ରବ କଲିଂଟନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକଶିତ । ବ୍ୟବସାୟିକ ଉତ୍ପାଦନ ସେ ନିଜସ୍ୱ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଲେଣି । ତୁର୍କିନ୍ ଓ ନିଉ ଡକଲେଟ ଟିପ୍, କୁକିଙ୍ଗ୍ ଅଣ୍ଡ କ୍ରିମ ଓ ମିଲ୍ ଡକଲେଟ ଟିପ୍) ରେ ମିଳୁଛି । ତରଳ ନଥିବା ଆରସକ୍ରିମ ଫସ୍ତୁର୍ଭ କେବଳ ଏଥିରେ କୌଣସି ଧରଣର କୃତ୍ରିମ ଉପାଦାନ ମିଶାଯାଇ ନଥିବା ପ୍ରକାଶ । ଫ୍ରିଜ ଡ୍ରଇଂ ପଦ୍ଧତିରେ ଏହା ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି ରବ୍ । ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରଥମେ

ତରଳ ନଥିବା ଆରସକ୍ରିମ !

ଖାଦ୍ୟର ହିମକରଣ ହୁଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବୁଥିବା ଦ୍ୱାରା ଫସ୍ତୁର୍ଭ ଭାବେ ବାୟୁମୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ତାହାପରେ ଉତ୍ତପ୍ତ କରାଯାଏ । ମିଲ୍ ଡକଲେଟ ଟିପ୍) ରେ ମିଳୁଛି । ତରଳ ନଥିବା ଆରସକ୍ରିମ ଫସ୍ତୁର୍ଭ କେବଳ ଏଥିରେ କୌଣସି ଧରଣର କୃତ୍ରିମ ଉପାଦାନ ମିଶାଯାଇ ନଥିବା ପ୍ରକାଶ । ଫ୍ରିଜ ଡ୍ରଇଂ ପଦ୍ଧତିରେ ଏହା ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି ରବ୍ । ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରଥମେ

ଲୁହର ମୂଲ୍ୟ

ଡିସେମ୍ବର ମେହେର

ଏ କି ପରାକ୍ଷା ରୂପମ । ନବୋଦୟ ପରାକ୍ଷାରେ ଶ୍ରବଣ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା । ଜିଲ୍ଲା ନବୋଦୟ ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ିଲା । ମାଆ ଘରେ ରହି ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ପୁଅ ପାଇଁ କାମାଣ୍ଡେ କିଣି ଦେଇ

ପାରୁଥିଲା । ମାସକୁ ଥରେ ପୁଅଙ୍କ ଦେଖିବାକୁ ଯାଏ । କଲେଜ ପଢ଼ିବାର ବୟସ ହେଉଗଲା ବେଳକୁ ଶ୍ରବଣର ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ବଦଳିଗଲା । ରେବତୀ ବି ଦୟାସର ଅପରାହ୍ଣ ଆଡ଼କୁ ଗତିକରିବାକୁ କାମଧରୀ ଆଉ କରିପାରୁନଥିଲା । କମ୍ ରୋଜଗାର ଖର୍ଚ୍ଚବେଶା ମୁଣ୍ଡକୁ ତାର ବଳ ପଡ଼ିଲା ପରି ଲାଗୁଥିଲା ପୁଅକୁ ଯେତେ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ସାଙ୍ଗରେ ? ଲିଆ ବି ମାଣ ଧରି ଯାଉଥିଲା । ଶ୍ରାବଣ ମାଆକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଭାଗ ଚମ୍ପ ଚମ୍ପ ହେଉଯାଏ , ଏଗୁଡ଼ାକ ମଣିଷ ଖାଆନ୍ତି ଏସବୁ ଆଣିବୁ ନାହିଁ କହି ଫିଙ୍ଗିଦେଲା । ଶ୍ରାବଣ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖି ରେବତୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଯାଏ ହେଲେ ଅଜାଗା ଘାଁ କାହାକୁ ଦେଖିବୁ ହୁଏ କି ? ସେଦିନଠୁ ଦେଖି ଆସିବା ପାଇଁ ଶ୍ରାବଣ ସଫା ସଫା ମନା କରିଦେଲା । କଲେଜ ପାଠ ପଢ଼ି ଶେଷ ହେବାପରେ ଯୋଗ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପାସ କଲା ସରକାରୀ

ଶ୍ରାବଣ ମାସର ଡେକମ୍ବରରେ ଦେହ ଯେତେ ଭିଜୁନଥିଲା ରେବତୀର ଆଖି, ଓଠ ସେତେ ଭିଜୁଥିଲା । ଅମାବାସ୍ୟା ରାତ୍ରୀ ବିଜୁଳିର ଚମକ ଓ ଘନ ଗର୍ଜନଠାରୁ ତାର ଚିତ୍କାର ଅଧିକ ଶୁଣୁଥିଲା । ନଅ ମାସର ଶିଶୁକୁ ପେଟରେ ଧରି ଏକ ନିର୍ଜନ କୁଟିଆ ତଳେ ଗର୍ଜନତାର କଷ୍ଟ କେତେ ତାହା ଦଇବ ଏକା ଜାଣିବେ । ତାରିଆତେ ଅନ୍ଧାର ବାଳରାତ୍ରୀ କୁଟିଆଠାରୁ ୧୦୦ ମିଟର ଦୂରରେ ଥିଲା । ବର୍ଷାଦିନର କଥା ଗାଁର ସମସ୍ତେ ୭ ଟାରେ ଭୋଜନ କରି କବାଟ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି । ତୋର ଡକାୟତ ଭୟରେ କେହି ମଧ୍ୟ କବାଟ ଖୋଲନ୍ତି ନାହିଁ । ରେବତୀ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଦୁଆରକୁ ଯାଇଛି, କବାଟ ପିଟିଛି, ଚିତ୍କାର କରି ଗୁହାଡ଼ା କରିଛି ହେଲେ କେହି ଶୁଣିନଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ନିର୍ଜନ ପରି ରହିଗଲେ ସମାଜର ସେହି ଗୋଟିଏ ଅସ୍ୱାସ୍ୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ । ରେବତୀ ନିଜ ଭଙ୍ଗାରେ ନିଜ କାଚିର ପୁଅକୁ ପ୍ରେମ ସଂପର୍କରେ ବିବାହ ହେଉଥିଲା । ପୁଅର ମାଆ ବାପା ଏଥିରେ ସହମତି ନଥିଲେ ଶେଷରେ ରୁଇଜଣ ମହିରରେ ବିବାହ ହେଉଥିଲେ । ଗାଁଲୋକେ ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଗାଁକୁ ପସାଇଦେଇ ନଥିଲେ, କି ଝିଅର ମାଁ ବାପା ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରାଜି ନଥିଲେ । ଝିଅ ଆମ ପାଇଁ ମରିଗଲା ଭାବି ତାର ଶୁଣିକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ କଲେ । ରେବତୀର ସାମାନ୍ୟ ନିଜ ଭଲ ପାଇବାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସାହିଶେଷରେ ଭଙ୍ଗାଘରେ ରହିଲା । ବିହାତିତ ଜୀବନ କିଛି ଦିନ ଗଲାପରେ ପ୍ରକାଶର ଅଜଣା ରୋଗରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଗାଁ ସମସ୍ତେ ଏଥିପାଇଁ ରେବତୀକୁ ଦୋଷ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଉଆଁସା କନ୍ୟା ତେଣୁ ସାମାନ୍ୟ ଖାଇଲା ଏ ନେଇ ଶୁଣୁର ଘର ଲୋକ ଓ ତା ନିଜ କାଚିଭାଇ ରେବତୀକୁ ଅବାଦାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ତଥାପି ଛାଡ଼ିବେ ଯେଉଁସି ରଖି ଜୀବନ ସହ ସଂପର୍କ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜପି ଜପି କଷ୍ଟରେ ସେହି ଦିନ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରରେ ରେବତୀର ଏକ ଶିଶୁପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେଲା । ଶ୍ରାବଣର ଲୋଚକପୁଅର ଜନ୍ମର ଶୁଣି ଅପ୍ ହେଲ ବନ୍ଦ ହେଉଗଲା । ବର୍ଷାରେ ଦେହ ଅଧମର ହେଉଥିଲା ତଥାପି ନବଜନ୍ମିତ ଶିଶୁକୁ କୋଳରେ ଧରି ମାତୃତ୍ୱର ମମତା ଦେଉଥିଲା । ସକାଳ ହେଲା ସମସ୍ତେ ଏହି ଖବର ପାଇ ପୁଣିଥରେ ରେବତୀ ଉପରେ ଛି ଛା , ମିଥ୍ୟା ନିନ୍ଦା ଅପବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ତଥାପି କୁଆର ଆଖୁକୁ ଦେଖି ତା ଆଖୁର ସବୁତକ ଲୁହକୁ ଶୁଷ୍ଣ ମରୁକୁମି କରିଦେଲା । ଜୀବନ ଯାତ୍ରାରେ ପୁଅକେ ନେଇ ସଫଳ ମଣିଷ ତିଆରି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିନାଶକ୍ଷାରେ ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ଅଭାବ ଅନଟନ ଲାଗିରହିଲା ଭୋକ ଉପାସରେ କେତେ ଦିନ ବିତିଗଲା । ଛୋଟ କୁଆକେ ଧରି ମୂଳକାରି ଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ସବୁବେଳେ ପୁଅର ଭବିଷ୍ୟତ ଚିନ୍ତା ନେଇ ସେ କେତେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି ହେଲେ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଯତ୍ନଶା ଭାଙ୍ଗିଦେଇଛି । ଘର ମାଲିକ ଭଡ଼ା

ବାଜିରା ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସହରର ଚାକରକ୍ୟ ପରିବେଶ ତାକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା । ଗାଁ ଭୂଇଁକୁ ବାଜିରା ପାଇବା ଦିନଠୁ ଭୁଲିଗଲି । ମାଆ କଥା କେବେ ତାର ମନେ ପଡ଼େନି । ମାସ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ଘରେ କିଛି କୋକ ପଠାଇଦିଏ । ରେବତୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ ବିଗିଡ଼ିବାକୁ ବସୁଥିଲା ଯେତେ ଚିଟି, ଫୋନ୍ କଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁକୁ ଗାଁକୁ ଆସେନି, କି ମାଆର ଦୁଃଖ କେବେ ରୁଝେନି । ଦିନେ ରେବତୀ ସହରକୁ ଗଲା । ପୁଅ ପାଖକୁ ଯାଇ ଭଲ ଭାବରେ ପାଖରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେଠି ବାଜିରାଙ୍କ ଜୀବନ ବିଚେର ଦେବାକୁ । ସକାଳ ବସ ଚଳି ସଂଧ୍ୟାରେ ସହରକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ଲୋକଙ୍କୁ ଠିକଣା ପଚାରି ପଚାରି ଶେଷରେ ଘର ପାଇଲା । ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ବୁଢ଼ାକୁ ଭିକାରୁଣୀ ଭାବି ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତଳି ଦେଉଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ତଳି ଦେଉଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରାବଣ ଆସି ବୁଢ଼ୀକୁ ଘରକୁ ନେଇଗଲା ଓ ଭାଷଣ ଗାଳି କଲା, କାହିଁକି ସହରକୁ ଆସିଲୁ, ସତ କଥା ଗାଁ ଲୋକେ କହୁଛି ତୁ ଉଆଁସା କନ୍ୟା, ତୋ ମୁହଁ ଦେଖିଲେ କାଳ ହୁଏ, ଏମିତି ଅନେକ ଖରାପ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କଲା ତଥାପି ରେବତୀ କାଠପରି ରାହି ରହିଥାଏ । ସେଠି ଯାଇ ଜାଣିପାଇଲା ଶ୍ରାବଣ ସହରରେ ବାହା ମଧ୍ୟ ହେଇ ସାରିଛି । ପୁଅର ବାହା ହେବା କଥା ଶୁଣି ଯେତେ ଖୁସି ହେଉଥିଲା ହୃଦୟରେ ଦରଦର ଦୁଃଖ ସେତେ ଭରି ହେଉଥିଲା । ଦୂରଜଣ ରେବତୀ ପ୍ରତି ଅନେକ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ଦେଉଥିଲେ କିଛି ପାଟି ଖୋଲୁନଥିଲେ, ତା ଦୁଃଖ ଆଖି ଲୁହକୁ ସବୁ ଜଣା ପଡୁଥାଏ । ଗାଁଲୋକ ରାତିରେ ଭାତ ଗଣ୍ଡେ ନହେଲେ ନିଦ ପଡ଼େନି । ପୁଅ ତ ସହରୀ ବାବୁ ଭାତି ୧୦ଟା ନହେବା ଯାଏଁ ଖାଇବା ନାଁ ଧରେନି । ପୁଅ ମୋ-୭୮୯୪୭୮୮୧୩୫

ଘନଶ୍ୟାମ ପଲ୍ଲେଇ

ଜୀବନରେ କୃତ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଅନ୍ତରା କରିବାକୁ ପଡ଼େ କାବଳଶାରେ, ମାଟିରୁ ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ । ହେଉଛି ଯେବେ ଆସେ ଗତି ଯାଉଥାଏ ସମୟ । ସକାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣିକା ସୁନେଲି ଆଜା ନିଜ ସାରିଆଏ ଧରାକୁ । ଅପରାହ୍ଣରେ ଖରାବ ବହୁତ ବି ମଉଜି ସାରିଆଏ । ବିର ବଳୟରେ ଝୁଲୁ ଆସାନ୍ତି କ୍ୱାନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣିକା ପଶରେ । ଅପେକ୍ଷା କେବଳ ଅସ୍ମିତ ହବାର । ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଆଜି ସେଇଆ । ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଏକମାତ୍ର ରାସ୍ତା । ନ ତାହିଲେ ବି ହେଉଯାଏ ଛାଁକୁ । ସୁଦର୍ଶନଙ୍କ ପରିବାର ଆଜି ଆନନ୍ଦମୁଖର । ପରିବେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାରିଆତେ ମଙ୍ଗଳମୟ । ଆଶିଷର ଆବାହନି । ବଡ଼ ନାଟୁଣୀ ଆଭାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ବଡ଼ ଘର ପ୍ରସାଦ । ନିଜେ ଆଜା ଉଷିନିୟର । ବାହା ହଉଛି କାଳିନିୟରକୁ । କଥାବାଚାଁ ସରିବି ଏକ ପ୍ରକାରେ । ଆଜି ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଉପସ୍ଥିତରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁଦି ପିନ୍ଧାପିନ୍ଧି । ସୁଦର୍ଶନଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅର ଗୋଟ ମାଟି କୁଣ୍ଡଳି । ଝିଅ ଶୁଭକର୍ମରେ ବିଦୁଏ ବାଧା ନହୁଏ ଯିମିତି । ନାହକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପାହୁଣ୍ଡ । ମଝିରେ । ତାରିପାଖେ ଚେୟାରରେ ଆସିଥିବା ଆଗରୁକ । ଜଳପାନ ସରିବି । ଅସଲ କର୍ମ ସାରି ଭୋଜନ ପର୍ବକୁ ଯିବେ । ପରଦା ସେପତେ ଚେୟାର ପକେଇ ପୁସର୍ଗନଙ୍କୁ ବସେଇଲେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅ, ମାନେ ଜନ୍ୟାପିତା । ସୁଦର୍ଶନ ଭେଲକା ହେଲେ । ସିଏ ମୁରବୀ । ଏ ଘରର ଅପେକ୍ଷା । ତାଙ୍କୁ ଏଠି ବସେଇବାର ଅର୍ଥ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ? ପୁଅ ଚାପା ଗଳାରେ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷ କରି କହୁଥାନ୍ତି । ସତର୍କତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣିଲା । ପଚାରିଲେ କନ୍ୟାପିତାଙ୍କୁ----- ସିଏ କିଏ ? ତାଙ୍କୁ ପିତା କାହିଁକି ? ----- ମୋ ବାପା ଆଜ୍ଞା ! ବୟସ ହେଲାଣି ତ, ମଥା ତାଙ୍କର ବିଚଳିତ । ପାଚିର ଭାଷା ଉପରେ କଣ୍ଠୋଳ ରହୁଛି । ସେ ଉପିତି ଠିକ୍ । ସେଇଠି ବସି ସବୁ ଶୁଣିବେ । ଆପଣ କର୍ମରେ ଆଗାକୁ । କାମ ଚାଲିଲା ଆଗେଇ । ବୁଢ଼ାବିକ ଭାବେ କିଛି କୁଝି ପାରୁନଥିଲେ । ସୁଦର୍ଶନ । ସତରେ କ'ଣ କାମ କହୁନି ମୁଣ୍ଡ ? ବାଜିରା ଚାଲି କଥା କହୁଛି ? ଆଜି ଯାଏଁ କେବେ ଅନୁଭବିନଥିଲେ । ବିଭୁ ବିସର୍ଗର ଚେର ବିନଥିଲା ଘରର ଲୋକଙ୍କଠି । ସବୁ ତ ଠିକ୍ ଠାକ ଥିଲା । ହଠାତ୍ ଆଜି ଭଲ ଉପାଦେୟ ଦିନରେ ତାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା । ହଜମ କରି ପାରୁନଥିଲେ । କାନ ଶୁଣିବ କ'ଣ ଆଲୋଚନାକୁ ଘାଣ୍ଟି ହେଉଥିଲା ମନ । ବାହାରୁ ଦମକାଏ ସଂକ୍ରମଣ କାଳୁଆ ପବନ ପସିଆସିଲା । ସହକେ ଶୀତ ଦିନ । ଦିହମନ ଶିଝିରା ଉଠିଲା । ଭାସି ବୁଲିଲା କଳା ବାଦଳ ମନ ଆକାଶରେ । ପୁରୁଣା

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ

ବିନସବୁ ନାଚିଉଠିଲା ଆଖି ଆଗରେ । ବେଶ୍ ମସ୍ତିରେ ଥିଲା ବାଜିରା ଜୀବନ । ଦିନେ ଅର୍ପିଏ କାମରେ ଥିଲାବେଳେ ଖବର ଆସିଲା, ଗାଁକୁ ଭେଟିବାକୁ ଲିଏ ଆସିବି । ଯାଇ ଦେଖିଲେ ବାପା ଆସିବି ଗାଁକୁ । ସତର୍କତା ସହ ପରସା ପତ୍ର ଦେଇ ବିବାକଲେ ସେଠୁ । ସହକର୍ମୀ ସାହୁବାବୁ ପଚାରିଲାରୁ ଉତ୍ତର ମିଳିଲା-----ଗାଁକୁ ମୂଲିଆ ଆସିଥିଲା । ପାତ ଅମଳ ସମୟ ତ । ପରସା ପତ୍ର ନେଲେ ମୂଳ ମୂଳୁରି ଦେବ । ନିଜେ ବି ଚଳିବ । ସେତିକିରେ କ'ଣ ସରଲା । ଅରକ କଥା । କ୍ୱାଚରରେ ଦିନେ ବି ଦିନ ରହି ବାପା ବିବାନେଲା ବେଳେ ଆଉ ଜଣେ ସହକର୍ମୀ ଦେଖାହେଲେ । ପଚାରିଲେ---- ଇଏ କିଏ କି ? ସବୁବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଆ ଆସ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୁନିପୁଅ ଥିଲା । କହିଲା--- କେକ ! ମୋ କେକେ ଆସିଥିଲେ ଗାଁକୁ । କୁନିପିଲାଟ କଥା ବାଁରେଇବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ ---- ଗାଁକୁ ମୂଲିଆ ଆସିଥିଲା । ବୋଲିଲେ କେବେ । ଗାଁ

ଦେହ ଖରାପ ହେବାକୁ

ବାପା ଆଉ ମୂଳ ଲାଗି ଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଯାହା କିଛି ପରସା ଥିଲା ତାହାର ଆଉ ଔଷଧ ପତ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସରିଗଲା । ସମସ୍ତେ କହିଲେ ବାପାକୁ ସେଇ ତିଆଁ ରୋଗ କରୋନା ହୋଇଛି । ଆଖା ଦିଦି ଖବର ପାଇ ଆସି ବାପାକୁ ନେଇ ଗଲେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ । ସେଇ ଦିନଠୁ ମାଆକୁ ନିତି ଦିନିଆ ପାଇତି କରିବାକୁ ମନା କଲେ ବାବୁଘର ମାନେ । ଯଦିଓ ମାଆ କେତେ ବର୍ଷ ଧରି ସେମାନଙ୍କ ଘରେ କାମ କରି ଆସୁଥିଲା, ଏ ସମୟରେ କିଛି ପରସା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦୂରରେ ଥାଇ, ଆଗରୁରା କିଛି ପରସା ଦେବାକୁ ବି ମନା କରିଦେଲେ । ଗାଁ ଛାଡ଼ି ସହର ଆସିଥିଲୁ ପେଟ ଯୋଷିବା ପାଇଁ । ହେଲେ ଆମ ଝୁମ୍ମୁତି ଘରେ ରୁଜି କଳିବା ବନ୍ଦ ହେଉଗଲା ଦୂର ଦିନ ପରେ । ମୁହଁ ପୋତି ବସି ରହିଲେ ରୁଜି ଆଉ ମାଆ । ହେଲେ ବାଉ ବାଉ କଳିଲା ଆମ ବୋଲିଲା ପେଟ । ମାଆ ରୁଜିରେ ଭାତ ହାଣ୍ଡି ବସେଇ ମତେ ଆଉ ଥରେ ପଠାଇଲା ଚିହ୍ନା ଡେକୋରି ବୋକାନକୁ । ଏ ମହରଗ ସମୟରେ ଆଗ ବାକି ନଖୁଣ୍ଡିରେ ଆଉ ସଭା ଦେବ ନାହିଁ ବୋଲି ରୋକ୍ ଠୋକ ମନା କରିଦେଲା ବୋକାନ । ରୁଜି ମୁହଁରେ ପତି ରହିଲା ଦରପୋଡ଼ା କାଠ । ଭାତହାଣ୍ଡି, ଡେକୋରି, କଡ଼େଇ, ଆଜି, ଗିନା ସବୁ ପତି ରହିଲେ ଏଣେ ତେଣେ । ବୁଢ଼ା, ମୁଢ଼ି ଦୁଇ ଦୁଇ ମୁଠା ଖାଇ କେତେ ଦିନ ରହି ହେବ ! ଆମକୁ ମିଛ ପ୍ରତ୍ୟାଧନ ଦେଇ ଦୁଃଖ ସବୁକୁ ସାଉଁଟି ଲୁହ ଢାଳିଲା ମାଆ ।

ଭୋକ

ଆମେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୁଇ ଜଣ ରୁଜିକୁ ଅନେକ ବସି ରହିଲୁ ସକାଳକୁ ସଞ୍ଜଯାଏ । ମାଆ ଆମକୁ କେବଳ ରାହି ରହିଲା ଉଦାସ ଆଖି ନେଇ । ଶୁଖିଲା ଓଠରେ ଜିଭ ରୁଲେଇ ଭାତ ଗଣ୍ଡେ ଖାଇବାକୁ ବିକଳ ହେଲା ଛୋଟୁ । ପାଟି ଭିତରେ ଲାଳ ଗୋଟେଇ ଢୋକି ନେଲେ ଭୋକ ଲାଗିବନି ବୋଲି ମୁଁ ତାକୁ ଶିଖେଇଲି । ଶେଷକୁ କୋଳରେ ମଥା ରଖି ରୁଜି ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଥିବା ପୁଅକୁ, ମାଆ ଆଉ ମୁହାଏ ପାଣି ପେଇଦେଲା ଆଉ ତା' ଲୁହ ଭିଜା ପଶତରେ ଘୋଡ଼େଇ ଦେଇ ଶୋଭ ପତିବାକୁ କହିଲା । ସତକୁ ସତ ଆଉ ଖାଇବାକୁ ଅଳି ନକରି ସେଦିନ ଶୋଭ ପତିଲା ଛୋଟୁ । ମୋ ତଳେ ଦୁଇ ଦୁଇଟା ଭାଇ ମରିଛନ୍ତି ଆଗରୁ । ସେ କଥା କେବେ ପତିଲେ ମାଆ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ହୁଏନା । ଆଜି ବି ମାଆ ମୁହଁରେ କଳା ବାଦଳ ଘୋଡ଼ିଲା ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି ।

ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର

ଶୁଭିଲା କୁମ୍ଭମର ଧାର ସ୍ତର । ଯେଉଁ କୁମ୍ଭମ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିବାକୁ ମାଆ କେତେଥର ବାରଣ କରିଥିଲା, ଆଜି ମୁଁ ତା ସାଙ୍ଗରେ ଯାଉଛି ବୋଲି ଜାଣି ମଧ୍ୟ ପରନ ରହିଲା । ସେଇ ନିଷିଦ୍ଧ ଢଳାକାରେ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କିଛି ଭିତ । ନଥିଲା କୌଣସି ରୋଗର ଭୟ । ସବୁରି ଭୋକ ସେଇଠି ହିଁ ସତେ କି ମଉଥିଲା... ! ମୁଁ ବି ଖାଲି ହାତରେ ଫେରି ନଥିଲି ସେଇଠୁ । ମାଆ ରୁଜିରେ ହାଣ୍ଡି ବସେଇ ଥିଲା । ଆଃ, ଫୁଟକା ଭାତର କି ବାସ୍ନା... ! ଛୋଟୁ ମୁହଁକୁ ହସ ଫେରିଥିଲା କେତେ ଦିନ ପରେ.... ! ! ! ସଞ୍ଜକୁ ଆଉପରେ ସତ ହେଲି- 'ରୁପା.. !' ବାହାରେ କବଳ

